Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2015-321 d.d. 5 november 2015
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

Consument houdt samen met zijn (inmiddels ex-)echtgenote diverse spaarrekeningen aan bij de bank. Op een gegeven ogenblik zijn Consument en zijn echtgenote uit elkaar gegaan.
De ex-echtgenote heeft hierna een bedrag van de gezamenlijke spaarrekening overgeboekt naar haar eigen spaarrekening. Hiervan heeft zij slechts een gedeelte aan Consument terugbetaald. Consument vordert van de bank het ontbrekende gedeelte en stelt dat de bank in het verleden de toezegging heeft gedaan dat de ex-echtgenote niet meer over de spaargeld zou kunnen beschikken. De Commissie stelt voorop dat Consument en zijn ex-echtgenote beiden bevoegd waren om afzonderlijk over de rekening te beschikken. Het is niet gebleken dat hierover afwijkende afspraken tussen de bank en Consument zijn gemaakt. De vordering wordt afgewezen.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 10 juni 2014;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.

Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid. Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 18 september 2015 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Consument houdt samen met zijn (inmiddels ex-)echtgenote een Bonus Speciaal Spaarrekening eindigend op 397 en een Vermogens Spaarrekening eindigend op 457 aan. Deze rekeningen zijn gezamenlijke rekeningen (en/of rekeningen) op naam van Consument en zijn (ex-)echtgenote. Met betrekking tot de beschikkingsbevoegdheid over een gezamenlijke rekening zijn de Voorwaarden Gemeenschappelijke rekening (hierna: de Voorwaarden) van toepassing. Op grond van de Voorwaarden zijn de rekeninghouders ieder afzonderlijk bevoegd om over deze rekeningen te beschikken. De rekeningafschriften verband houdende met de voorgenoemde rekeningen worden naar het adres van Consument verzonden.

3.2. In 2009 zijn Consument en zijn echtgenote uit elkaar gegaan.

3.3. Op 10 november 2009 heeft de heer [X], zijnde een medewerker van Aangeslotene (hierna: de medewerker), op verzoek van de ex-echtgenote een bedrag van € 75.293,26 van de Bonus Speciaal Spaarrekening afgeschreven met de omschrijving "*conform afspraak*". Daarnaast is op verzoek van de ex-echtgenote een bedrag van € 4.000,- van de Bonus Speciaal Spaarrekening overgemaakt naar een rekening ten name van de ex-echtgenote. Ook is er op dezelfde dag een bedrag van € 65.000,- overgemaakt van de Bonus Speciaal Spaarrekening naar de Vermogens Spaarrekening. Op 17 november 2009 is een bedrag van € 65.000,- van de Vermogens Spaarrekening teruggeboekt naar de Bonus Speciaal Spaarrekening.

3.4. Op 12 mei 2010 heeft een andere medewerker van Aangeslotene op verzoek van de ex-echtgenote een bedrag van € 72.281,26 overgemaakt van de Bonus Speciaal Spaarrekening naar een rekening ten name van de ex-echtgenote.

3.5. In juni 2010 heeft Consument vastgesteld dat in mei 2010 een bedrag van de Bonus Speciaal Spaarrekening is overgeboekt naar een rekening ten name van de ex-echtgenote. Op 28 juni 2010 heeft de ex-echtgenote, na tussenkomst van de zoon van Consument, een bedrag van € 40.000,- teruggeboekt naar de Bonus Speciaal Spaarrekening. Dezelfde dag is een bedrag van € 35.000,- van de Bonus Speciaal Spaarrekening overgeboekt naar een rekening ten name van Consument. Een bedrag van € 5.000,- is overgeboekt naar de rekening van de zoon van Consument.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van € 25.000, te verrekenen met de openstaande schuld op zijn ondernemersrekening.

4.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene tekort is geschoten in haar zorgplicht. Volgens Consument had de ex-echtgenote niet (meer) mogen beschikken over het spaargeld op de spaarrekeningen. Consument heeft in december 2009 hierover gesproken met de medewerker van Aangeslotene nadat Consument had vastgesteld dat er in november 2009 diverse bedragen van de Bonus Speciaal Spaarrekening waren afgeboekt. De medewerker heeft toen gezegd dat hij het bedrag van € 65.000,- had overgeboekt om te voorkomen dat de ex-echtgenote bij het spaargeld kon komen. Voorts heeft Consument de medewerker verzocht om direct contact met hem op te nemen als er wederom transacties plaatsvonden. Gebleken is dat het bedrag van € 65.000,- in 2009 op de Bonus Speciaal Spaarrekening stond, waardoor de ex-echtgenote zich in mei 2010 een bedrag van € 65.000,- ten onrechte heeft kunnen toe-eigenen. Hoewel de ex-echtgenote een bedrag van € 40.000,- heeft teruggeboekt, komt Consument nog een bedrag van € 25.000,- tekort.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie stelt voorop dat de klacht van Consument betrekking heeft op (een gedeelte van) het bedrag dat zijn ex-echtgenote in mei 2010 van de Bonus Speciaal Spaarrekening naar haar eigen rekening heeft overgeboekt en waarvan zij slechts een gedeelte aan Consument heeft terugbetaald.

5.2. Vaststaat de Bonus Speciaal Spaarrekening en de Vermogens Spaarrekening ten tijde van de transacties in 2009 en 2010 op naam van Consument en zijn (ex-)echtgenote stonden. Op grond van de Voorwaarden was ieder van hen bevoegd om afzonderlijk te beschikken over deze rekeningen. Dit betekent dat de andere rekeninghouder in beginsel geen toestemming hoefde te geven voor de transacties. Naar het oordeel van de Commissie kan het voorgaande anders zijn, indien hierover met Aangeslotene (afwijkende) afspraken zijn gemaakt en/of er toezeggingen zijn gedaan richting Consument.

5.3. Consument stelt in dit kader dat de medewerker van Aangeslotene heeft gezegd dat het bedrag van € 65.000,- was veilig gesteld zodat de ex-echtgenote er niet bij kon en dat met de medewerker is afgesproken dat er contact met Consument zou worden opgenomen als er weer transacties zouden plaatsvinden.

5.4. De Commissie overweegt dat ingevolge de hoofdregel van artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering als uitgangspunt heeft te gelden dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten – bij voldoende betwisting door de tegenpartij – haar stellingen moet bewijzen dan wel op zijn minst aannemelijk moet maken. Omdat Consument zich op het standpunt stelt dat de medewerker heeft gezegd dat het bedrag veilig stond en dat is afgesproken dat de medewerker contact met hem zou opnemen bij toekomstige transacties rust, nu Aangeslotene dit heeft betwist, de bewijslast op hem. De Commissie stelt vast dat in deze zaak geen feiten zijn gebleken die als ondersteuning van deze stelling kunnen gelden.

De Commissie is van oordeel dat Consument tegenover de betwisting door Aangeslotene onvoldoende bewijs heeft geleverd om de juistheid van zijn stelling te kunnen aannemen. De enkele verklaring van Consument op dit punt is onvoldoende. De verklaring van de ex-echtgenote voegt niets toe aan de vastgestelde feiten. Ook acht de Commissie de door Consument in dit kader overgelegde schriftelijke getuigenverklaring van zijn kinderen onvoldoende. De stelling van Consument gaat daarom niet op.

5.5. Terzijde merkt de Commissie op dat Consument aan de hand van de door Aangeslotene toegezonden rekeningafschriften alsmede de jaaroverzichten kennis had kunnen nemen van het feit dat het bedrag van € 65.000,- in november 2009 is teruggeboekt naar de Bonus Speciaal Spaarrekening. Consument had zelf ook maatregelen kunnen nemen om te voorkomen dat zijn ex-echtgenote toegang had tot het bedrag van € 65.000.

5.6. Gelet op het voorgaande oordeelt de Commissie dat de klacht van Consument ongegrond is en de vordering dient te worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor: www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld